

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 31.089/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 21 december 2000 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende de voorwaarden inzake financiële ondersteuning van particuliere opvangvoorzieningen", heeft op 13 februari 2001 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Artikel 4bis van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin bepaalt dat de Vlaamse regering, binnen het kader van de taak van die instelling, de nadere regels vaststelt m.b.t. de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake o.m. de dagopvang en de buitenschoolse opvang.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering voorziet hoofdzakelijk in de regeling van een financiële tegemoetkoming voor particuliere opvanginstellingen. In hoofdstuk II van het ontwerp worden de voorwaarden bepaald waaraan een instelling moet voldoen om voor die tegemoetkoming in aanmerking te komen, en in hoofdstuk III worden de regels i.v.m. de aanvraag, de toekenning en de uitkering van de tegemoetkoming vastgesteld.

Daarnaast bevat het ontwerp ook een delegatie van bevoegdheid aan de bevoegde minister, met het oog op het vaststellen van de voorwaarden waaronder particuliere opvanginstellingen en particuliere opvanggezinnen een financiële tegemoetkoming kunnen krijgen, bestemd als ondersteuning "voor het inclusief opvangen van een kind met een specifieke zorgbehoefte". Een dergelijke tegemoetkoming is voorbehouden aan voorzieningen die in het bezit zijn van een attest van toezicht, verleend door Kind en Gezin (artikel 2).

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid kan inzonderheid naar het voornoemde artikel 4bis van het decreet van 29 mei 1984 verwezen worden (1).

2. In het vijfde lid van de aanhef kan het nummer van het voorliggende advies van de Raad van State vermeld worden (31.089/3).

Artikel 1

1. De definitie van het begrip "instelling", in 2°, kan op een meer precieze wijze geredigeerd worden, als volgt :

"2° instelling : particuliere opvanginstelling, als bedoeld in artikel 1, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende ...;".

2. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt bestaat er geen behoefte om voor de particuliere opvanginstellingen en de particuliere opvanggezinnen een gemeenschappelijke soortnaam

(1) Artikel 4bis is in het decreet van 29 mei 1984 ingevoegd bij het decreet van 24 juni 1997.

te bedenken. Het is dan ook niet nodig om in 3° het begrip "opvangvoorziening" te definiëren.

Wel kan het nuttig zijn om het begrip "particulier opvanggezin" te definiëren. De Raad van State geeft ter overweging om 3° te redigeren als volgt :

"3° opvanggezin : particulier opvanggezin, als bedoeld in artikel 1, 6°, van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997;".

In artikel 2 van het ontwerp moet dan niet gehandeld worden over de "opvangvoorziening", maar over de "instelling" en het "opvanggezin".

3. In 4° wordt het begrip "attest van toezicht" gedefinieerd. Allicht wordt hiermee het "attest van toezicht" bedoeld, dat volgens artikel 17, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende regeling van de melding aan de instelling Kind en Gezin van de opvang op bestendige wijze van kinderen, door Kind en Gezin wordt afgegeven.

Weliswaar wordt volgens artikel 1, 4°, van het ontwerp met "attest van toezicht" een "definitief" attest bedoeld. In het ontwerp wordt echter niet bepaald wat onder

.../...

de kwalificatie "definitief" verstaan moet worden (1). Die kwalificatie dient dan ook weggelaten te worden.

Gelet op het voorgaande, kan 4° beter geredigeerd worden als volgt :

"4° attest van toezicht : het attest bedoeld in artikel 17, § 1, van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997;".

Artikel 4

1. De eerste volzin zou in de vorm van een subsidievoorwaarde geredigeerd moeten worden. De Raad van State geeft de volgende redactie ter overweging : "Om een financiële tegemoetkoming te kunnen ontvangen, moet de instelling beschikken over een attest van toezicht.".

Deze opmerking geldt, mutatis mutandis, ook voor de artikelen 5, 6 en 10 van het ontwerp.

2. In de tweede volzin wordt bepaald dat het toezicht van Kind en Gezin, met het oog op het verlenen van het attest van toezicht, gebeurt overeenkomstig artikel 2 van het ministerieel besluit van 30 juli 1997 houdende de vaststelling van de algemene voorwaarden voor toezicht van

(1) In de nota aan de Vlaamse regering wordt wel een onderscheid gemaakt tussen een "definitief" attest en een "voorlopig" attest. Dat onderscheid blijkt echter noch uit het ontwerp, noch uit het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997.

Kind en Gezin voor particuliere opvanggezinnen en particuliere opvanginstellingen.

Die bepaling is overbodig. Artikel 17, §§ 1 en 2, van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 bepaalt reeds dat het attest van toezicht wordt afgegeven als de opvang beantwoordt aan minimale voorwaarden inzake kwaliteit, welke worden vastgesteld door de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen. Die voorwaarden zijn effectief vastgesteld bij het voornoemde ministerieel besluit van 30 juli 1997.

De tweede volzin van artikel 4 van het ontwerp kan dan ook beter worden weggelaten.

Artikel 11

Volgens dit artikel is een particuliere opvanginstelling onderworpen aan de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, "zoals bepaald in artikel 21 en artikel 22 van het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van de instelling Kind en Gezin".

Aldus houdt artikel 11 een loutere bevestiging in van wat reeds bij decreet is bepaald. Een dergelijke bevestiging is overbodig en zelfs verwarrend. Het is dan ook beter om artikel 11 uit het ontwerp weg te laten.

Artikel 15

.../...

Het in dit artikel bedoelde "beroep" heeft niet tot gevolg dat de bestreden beslissing van Kind en Gezin wordt beoordeeld door een hogere instantie. Het is dan ook beter om in de paragrafen 1, 2 en 3 het woord "beroep" telkens te vervangen door "bezwaar".

Artikel 22

Gelet op het ogenblik waarop het voorliggende advies wordt gegeven, zal aan het ontworpen besluit terugwerkende kracht verleend moeten worden, althans indien de stellers van het ontwerp de bedoeling blijven hebben om de toekenning van de financiële tegemoetkoming mogelijk te maken voor de periode die is ingegaan op 1 januari 2001.

In dat geval schrijve men : "Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2001, met uitzondering van ...".

Artikel 23

1. Dit artikel bevat een overgangsbepaling. Overeenkomstig de regels van de wetgevingstechniek dient het juist vóór de bepaling i.v.m. de inwerkingtreding geplaatst te worden.

De artikelen 22 en 23 dienen m.a.w. van plaats te wisselen.

.../...

2. Artikel 23 (dat artikel 22 wordt) kan beter gereedigeerd worden als volgt :

"Art. 22. Voor de periode van 1 januari 2001 tot 31 december 2001 geldt in de plaats van het bedrag van «371 euro», vermeld in artikel 16, het bedrag van «14.966 frank».".

Het is niet nodig uitdrukkelijk te bepalen dat het bedrag in euro, vermeld in artikel 16 van het ontwerp, geldt vanaf 1 januari 2002. Dit volgt immers ondubbelzinnig uit het feit dat de overgangsregeling geldt tot 31 december 2001.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht
door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER